

5 ELS RECURSOS NATURALS

A les darreries de l'Edat del Bronze, totes les poblacions mediterrànies són productores d'aliments. Les bases de subsistència no són solament d'origen depredador i recol·lector sinó que, mitjançant la domesticació i el cultiu de les plantes, han incorporat les bases d'origen vegetal com a dieta alimentària important. Però existeixen territoris en els quals aquestes pràctiques no s'aplicaven. Factors naturals hi intervenen. Un d'aquests territoris és la plana de l'Empordà.

Des del Neolític, els homes comencen a establir-se encara que el medi no els sigui adient. L'estabilitat ajuda a conèixer cada vegada més els recursos del país i en el medi favorable les bases de subsistència alimentària es concentren especialment en la domesticació d'animals. El coneixement del país i l'explotació dels seus recursos complementa la dieta alimentària i crea una necessitat marginal depredadora: la caça de mamífers, la collita de cereals, la recollida de marisc, cargols, la pràctica de la pesca d'aigua dolça, la captura de tortugues, etc. són pràctiques més conegudes que la de l'agricultura.

El paisatge que envoltava la Fonollera cap a l'any 1.100 a. de la nostra era, diferia molt de l'actual: el Ter desembocava quasi a la falda del Montgrí, el Daró alimentava l'antic estany d'Ullastret i entre aquest i el mar, en la zona que ocupen les planes costaneres actuals, hi havia un seguit d'aiguamolls, dels quals emergien uns quants turons, amb bona visibilitat i de fàcil defensa.

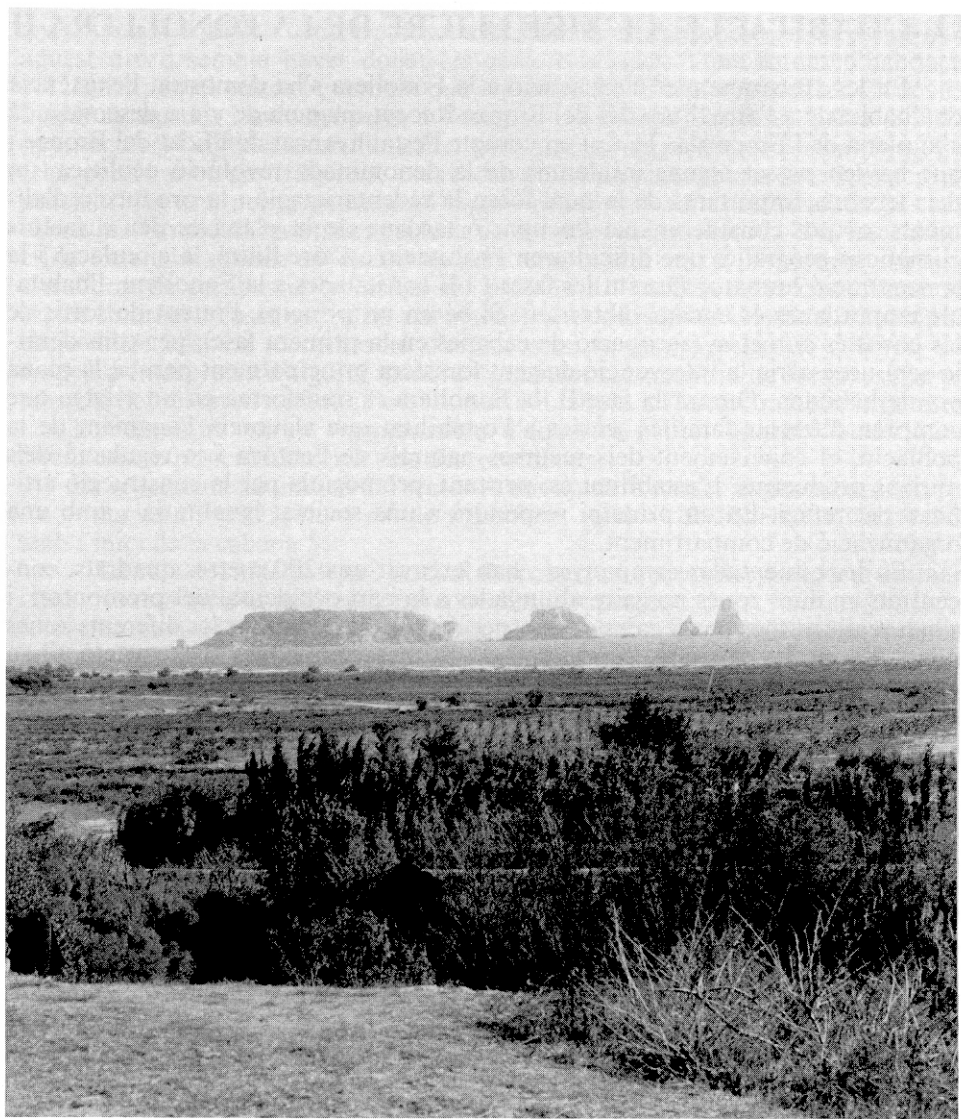
La Fonollera, el Puig Mascaró, el Mas Pinell són turons propers els uns dels altres, en els quals s'ha pogut comprovar l'existència d'habitació prehistòrica. Allí s'instal·là la gent que abandonant definitivament l'aixopluc natural que li oferien les coves, aixecà les seves cabanes de fusta i branques, i s'acostà físicament a les zones productives que li ofereix el medi ambient, aprofitant també una millora del clima.

A les planes i les terrasses dels rius es comencen a practicar l'agricultura i la ramaderia, aquesta última ben coneguda anteriorment, que assegurin l'alimentació quotidiana de la comunitat.

Les aigües fluvials i marines permeten la pesca i recol·lecció. Ambdues activitats estan ben documentades a la Fonollera. La cacera, que ha reduït el seu paper bàsic, s'especialitza en la captura del cèrvol, que viu còmodament en els boscos força alterats per l'acció humana.

El bosc i les garrigues que ocupen la part baixa de la muntanya, ofereixen el complement d'una activitat recol·lectora de fruits i baies.

A més la seva posició arrecerada en una costa fàcilment navegable, facilita els contactes comercials marítims.

Les illes Medes vistes des de la Fonollera.